

CONGRÉS DE LAÏCAT A CATALUNYA

2-3 OCTUBRE 2015. POBLET

MANIFEST FINAL

A 50 anys del CVII i 20 del Concili Provincial Tarraconense, i convocats per la XARXA LAÏCAT XXI, acompanyats per alguns dels nostres bisbes, hem compartit aquests dies.

Laïcat XXI vol continuar essent xarxa, no un nou moviment, que ens ajudi a viure el nostre ser laics en l'Església i cristians en el món arrelats en les nostres parròquies, comunitats i moviments.

A cadascú de nosaltres, personalment, el Déu de Jesucrist ens ha cridat. Cadascú dels que som aquí hem sentit la seva crida. Ens ha encomanat una tasca i a la vegada omple el nostre cor de joia i agraïment. Ara, a punt de tornar cap a casa, cap a les nostres comunitats, parròquies, moviments volem dir-nos tots junts que:

- Aquest és **el Món que Déu continua estimant**, i en el que Jesucrist es va fer home assumint les nostres penes, els nostres límits i les nostres esperances. En la nostra **societat secularitzada**, en la que sembla que Déu no sigui necessari.
 - o Nosaltres laics cristians, estimem aquest món i volem mirar-lo amb la mirada amorosa i confiada de Déu.
 - o Nosaltres laics cristians, a Catalunya, veiem aquesta societat que ens toca viure com una nova oportunitat per a donar testimoni de la radicalitat de l'amor de Déu, per cada home i dona i especialment per als pobres.
 - o I, si perdem privilegis com a Església guanyem en radicalitat evangèlica, i per això és també un bon moment per a l'Església!

- Ens sabem en un món on **els pobres**, els preferits de Déu, viuen en la injustícia i sovint nosaltres ens som còmplices. Som conscients de les perifèries en què viuen
 - o Volem que la lluita contra la pobresa, i el rostre humà dels pobres canviïn la nostra manera de viure i siguin l'horitzó dels nostres compromisos i de la nostra activitat professional i laboral.
 - o Volem que sigui centre i horitzó de la nostra vida personal i comunitària, eclesial, tot sabent que ens cal un món diferent i ens volem comprometre per a que sigui possible.

- Però sabem que el benestar, el diner fàcil, la superficialitat han generat una altra mena de pobresa: la **d'aquells que no troben sentit** ni horitzó a les seves vides i viuen buits d'esperança i d'alegria.
 - o Volem ser per a ells companyia i proposta fent-nos presents en aquesta perifèria existencial

- Les **nostres famílies** viuen els canvis accelerats d'aquests temps, amb formes i situacions diferents sovint no fàcils però també carregades d'amor.
 - o volem comprometre'ns a donar resposta d'acollida càlida i de recerca conjunta tant com a persones com des de les nostres comunitats.

- Com a laics cristians, que vivim en el cor les "joies i esperances" de la gent amb qui compartim el dia a dia, sabem de la necessitat que té la nostra Església del nostre compromís. **Ens sabem rostre de l'Església** i com a membres d'ella sabem de les nostres contradiccions i del nostre pecat.
 - o Agraïm, valorem i ens sentim en comunió amb tantes persones i institucions que viuen seriosament la fe i són testimoni de l'amor de Déu i el missatge de Jesús.
 - o Volem col·laborar a fer una Església més "servidora del món", més en sortida i volem ser testimonis d'aquesta fe que portem "en gerres de terrissa".
 - o Per això ens comprometem a treballar per a ser més "sal de la terra i llum del món", nosaltres, cadascú de nosaltres i ajudar a que les nostres comunitats, parròquies, grups i moviments també ho siguin.

- I això ens demana la valentia de plantejar-nos què sobra i què falta en les nostres vides, personals i comunitàries, parroquial, diocesana, dels nostres moviments per a ser realment rostre enmig del món de l'amor de Crist. **Desfer-nos d'estructures** que en el moment actual han perdut eficàcia o mantenim per rutina o per por del canvi.
 - o Volem col·laborar a que les nostres celebracions reflecteixin l'alegria de la fe i de la vida comunitària, que siguin acollidores i trobin mitjans i llenguatge per a acollir aquells que ja no han viscut la cultura de la fe.
 - o Volem ser veu i gest coresponsable del món en la nostra Església, assumint la tasca que el Concili Vaticà II ja ens va encomanar i que té l'origen en el nostre baptisme.

- Sabem que això no serà possible si no vivim **en el cor l'alegria de Crist ressuscitat**. Cada dia, des de la **pregària confiada**, en el silenci i en la vida. En comunitat i en soledat, en família, en grup. En Església. És Ell qui fa possible que tornem a calar les xarxes, que siguem capaços de saltar a l'aigua quan l'intuïm en mig de les tempestes del nostre món, o en la calma del llac.
 - o Volem tenir cura de tot allò que ens hi ajuda i ser capaços d'inventar noves maneres per a sentir i viure que som les sarments d'un cep que estimem i ens estima.
 - o Volem viure i transmetre la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist.

Senyor Jesucrist, home entre els homes i Déu: fes-nos capaços de continuar estimant aquest món que tu estimes, els seus homes i dones, estimant aquesta Església que ens has regalat, fes-nos valents i amb coratge, que tot ho fem amb amor, per a esdevenir nosaltres signes del teu Amor. Ajuda'ns a **SER MÉS ESGLÉSIA PER A SERVIR MÉS EL MÓN**.

Poblet, 3 d'octubre del 2015